

Kız ve Kristal Kelebek

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kristal Kelebek

Ebru Mina TOMURCUK

Lily kıvrımlı patika boyunca seke seke yürüyordu; küçük beyaz çiçekli sarı elbisesi esintide dalgalanıyordu. Kurdeleyle bağlanmış dalgalı kestane rengi saçları yürürken zıplıyordu. Küçük, hasır bir çantası vardı ve kahverengi bağcıklı botlar giyyordu. Bugün yaşlı meşe ağacının ötesini keşfediyordu. Hemen önünde büyölü bir maceranın onu beklediğini hiç bilmiyordu.

Aniden patika, binlerce çiçekle ışıldayan bir çayıra açıldı. Her taç yaprak sanki üzerine şeker serpilmiş gibi parlıyordu. Lily hayretle nefesini tuttu, ela gözleri şaşkınlıkla kocaman açıldı. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti. Hava tatlı kokuyordu ve çimen botlarının altında yumuşacıktı. Büyüyü bozmak istemeyerek yavaşça içeri adım attı.

Lily ayırın derinliklerine doęru parmak uçlarında ilerlerken gözüne bir şey takıldı—minicik bir ışık pırıltısı. Çiçeklerin arasında dans ediyor, arkasında ısıltılı bir iz bırakıyordu. Sessizce onu takip etti, kalbi hızlı hızlı çarpıyordu. Sonra, ısıldayan mavi aniçeklerinden bir alının arkasında onu gördü: kanatları kristal gibi olan, usulca parlayan bir kelebek. Kanatları yarı saydamdı, tıpkı kesme cam gibi, soluk mavi ve gümüş renginde ısıldıyordu.

Kelebek bir çiçeğin üzerinde dinleniyordu, inci beyazı gövdesi titriyordu. Kocaman kara gözleri Lily'ye utangaçlıkla ve biraz da korkuyla bakıyordu. Lily yavaşça diz çöktü, yumuşak gülümsemesi yüzünü ısıttı. 'Merhaba,' diye fısıldadı. 'Sana zarar vermeyeceğim.' Kelebeğin narin antenleri kıvrıldı ve sanki dinliyor gibiydi. Lily özel bir bağ hissetti, sanki çayırın kendisi nefesini tutmuştu.

Kelebeğin kanatları ışıldadı ve etrafında minik pırıltılar uçuştı. Lily çantasına uzandı ve küçük bir elma dilimi çıkardı. 'Aç mısın?' diye sordu usulca. Kelebek yaklaştı, korkusu eriyip gitti. Elmayı kemirdi ve parıltısı arttı. 'Sana Kristal diyeceğim,' dedi Lily, 'çünkü kanatların cama benziyor.' Kristal mutlulukla kanat çırttı ve Lily kıkırdadı.

Kristal, Lily'yi özel bir çiçeğe götürdü—ışıkla nabız gibi atan uzun, gümüş renkli bir çiçek. 'Burası senin evin mi?' diye sordu Lily. Kristal başını salladı, kanatları ışıldadı. Lily söz verdi: 'Seni güvende tutacağım ve bu çayırı koruyacağım.' Kristal'in gözleri güvenle parladı ve havada küçük bir takla attı. Lily böyle büyülü bir arkadaşı olduğu için gururlu ve mutlu hissetti.

Işıldayan çiçeklerin arasında birlikte oynadılar. Kristal, Lily'ye çiçeklere usulca dokunarak onları nasıl çınlatacağını gösterdi. Çayır yumuşak, tıngırdayan bir müzikle dolarken Lily güldü. Kırmızı hırkası dalgalanarak Kristal'in peşinden taç yaprakların arasında koştu. Güneş sıcacık parlıyordu ve her şey mükemmel hissettiriyordu. Lily bu günün hiç bitmemesini diledi.

Ama sonra gökyüzü karardı ve güçlü bir rüzgâr esmeye başladı. Çiçekler eğilip sallandı, taç yaprakları dağıldı. Kristal'in kanatları titredi ve Lily'nin arkasına saklandı. 'Endişelenme,' dedi Lily, elini uzatarak. 'Seni koruyacağım.' Rüzgâr uludu ve çayır dağıldı. Lily, Kristal'i ve çayırı güvende tutmak için hızlı davranması gerektiğini biliyordu.

Lily, Kristal'i avucuna aldı ve usulca çantasına yerleştirdi. 'İçeride kal,' dedi. 'Her şeyi düzeltereğim.' Rüzgâr saçlarını savurdu ama o dimdik ayakta durdu. Düşen taç yaprakları toplamaya ve eğilen sapsarı doğruiltmaya başladı. Zor bir işti ama pes etmedi. Çayırı güvende tutma sözünü hatırladı.

Kristal çantadan dışarı baktı, Lily'nin çalışmasını izledi. Yardım etmek istiyordu ama narin kanatları rüzgârla baş edemezdi. Lily onun endişeli gözlerini gördü ve gülümsedi. 'Sorun değil,' dedi. 'Ben bunu yapabilirim.' Daha hızlı çalıştı, küçük elleri hızla hareket ediyordu. Rüzgâr yavaşlamaya başladı, sanki onun kararlılığını hissetmişti.

Lily her çiçek yeniden dimdik durana kadar durmadı. Dağılan taç yaprakları düzenli bir yığına koydu ve çimenleri düzeltti. Elbisesi kirlenmiş, saçları dağılmıştı ama umursamadı. Sözünü tutmuştu. Kristal çantadan çıktı ve etrafına baktı. Çayır yeniden düzenli ve huzurluydu.

Kristal'in gözleri minnettarlıkla parladı. Havaya yükseldi ve havada dans etmeye başladı, kristal kanatları sevinçle ışıldıyordu. Dönüp durdu, arkasında pırıltı izleri bıraktı. Lily ellerini çırpıp, güldü. 'Rica ederim,' dedi. Çayır her zamankinden daha parlak ışıldadı. Kristal'in mutlu dansı, Lily'nin gördüğü en güzel teşekkürdü.

O günden sonra Lily her fırsatta çayırı ziyaret etti. O ve Kristal en iyi arkadaş oldular. Çiçeklerin arasında saklambaç oynadılar ve sıcak güneşin altında sırlar paylaştılar. Lily, Kristal gibi küçük, kırılgan şeylerin bile ilgiye ve nezakete ihtiyacı olduğunu öğrendi. Kristal de gerçek arkadaşların sözlerini her zaman tuttuğunu öğrendi.

Güneş batarken Lily, Kristal'e veda etti. 'Yarın döneceğim,' diye söz verdi. Kristal başının etrafında kanat çırpı, parıltısı yumuşak ve sıcaktı. Lily mutlu bir kalple eve yürüdü. Çayırın ve kristal kelebeğinin her zaman orada olacağını, onu bekleyeceğini biliyordu. Ve o da her zaman onlar için orada olacaktı.

Lily ailesine büyülü çayırı ve arkadaşı Kristal'i anlattı. Gözleri kocaman açılmış dinlediler ama Lily bunun onların özel sırrı olduğunu biliyordu. Işıldayan çiçekler ve kristal kanatlar hayal ederek uykuya daldı. Rüyasında Kristal'le yıldızların altında dans etti. Çayır güvendeydi ve dostlukları sonsuzdu.

Ve böylece, kız ve kristal kelebek gerçek arkadaş olarak kaldılar. Lily, nezaket ve ilginin en kırılgan şeyleri bile koruyabileceğini öğrendi. Çayırı sık sık ziyaret etti, her zaman yardıma hazırdı. Kristal de onu her zaman mutlu bir dansla karşıladı. Dostlukları, en küçük nezaket davranışlarının bile büyük bir fark yaratabileceğinin güzel bir hatırlatıcısıydı.